

på fødevare- og fodersikkerheden. Samtidig fastlægges en ny struktur for EU-Kommissionens arbejde, som er tilpasset »jord-til-bord« strategien. Med ikrafttræden af forordningen er muligheden for virkeliggørelse af hovedmålene i EU-Kommissionens Hvidbog om Fødevarer sikkerhed etableret.

Fødevarerforordningen har som generel målsætning, at sikre et højt niveau af beskyttelse af menneskers liv og sundhed og beskyttelse af forbrugernes interesser. Dette skal ske under hensyntagen til beskyttelsen af dyrs sundhed og velfærd, planters sundhed og miljøet. Endvidere er det målsætningen at opnå fri bevægelighed i Fællesskabet for fødevarer og foder. Det fremgår, at der som led i fødevarerlovgivningen bør fastsættes krav til foder, herunder til produktion og anvendelse af foder, når det er beregnet til dyr, der anvendes i fødevarerproduktionen.

For at sikre fødevarer sikkerheden er det nødvendigt at betragte alle led i fødevarerproduktionen som en helhed fra og med primærproduktionen og produktionen af foder til og med salget eller leveringen af fødevarer til forbrugeren, fordi hvert enkelt led kan have en potentiel indvirkning på fødevarer sikkerheden. Med fødevarerforordningen introduceres »jord-til-bord« strategien på foderstofområdet, hvilket medfører, at fødevarerforordningens principper for fødevarer sikkerhed skal gælde for alle led.

De artikler i fødevarerforordningen, der omhandler import og eksport af fødevarer og foder til og fra Fællesskabet, bestemmelser om krav til fodersikkerhed, bestemmelser om forbud mod vildledning, ansvarsfordeling mellem foderstofvirksomheder og myndigheder, regler om sporbarhed samt regler om virksomhedsledningens ansvar for foderstofferne, finder først anvendelse fra 1. januar 2005, mens forordningens bestemmelser om den generelle fødevarerlovgivning, herunder forsigtighedsprincippet, er trådt i kraft pr. 20. februar 2002.

Det fremgår af fødevarerforordningen, at lovgivningen om fødevare- og fodersikkerhed fremover skal baseres på risikoanalyse, hvis det, under hensyn til samfundsmæssige, økonomiske, traditionelle, etiske og miljømæssige forhold samt kontrolmulighederne, er hensigtsmæssigt. Fødevarerforordningen fastlægger principperne for risikoanalyse, som består af tre indbyrdes forbundne komponenter, nemlig risikovurdering, risikostyring og risikokommunikation. Risikovurdering bør foretages på en uafhængig, objektiv og gennemskelig måde og være baseret på den foreliggende videnskabelige viden. Risikostyringen skal baseres på risikovurderingen, men også tage hensyn til andre forhold af relevans for det spørgsmål, som er

under overvejelse. Begrebet risikokommunikation dækker over den informationsstrøm, der er nødvendig for at afdække alle relevante aspekter i sagen og som skal sikre underretning af myndigheder, erhverv og forbrugere, så der kan ageres hensigtsmæssigt.

Fødevarerforordningen fastslår, at i de tilfælde, hvor der eksisterer en risiko for liv eller sundhed, men hvor der hersker videnskabelig usikkerhed, kan forsigtighedsprincippet anvendes ved afgørelse af, hvilke risikostyringsforanstaltninger, der kan anvendes for at sikre et højt beskyttelsesniveau.

3.2 Forsigtighedsprincippet

Med følgende bestemmelse i fødevarerforordningens artikel 7 er der skabt et ensartet grundlag i Fællesskabet for anvendelse af forsigtighedsprincippet på fødevare- og foderområdet:

Artikel 7

»1. I de særlige tilfælde, hvor det på baggrund af en vurdering af eksisterende oplysninger påvises, at der er mulighed for skadelige virkninger for sundheden, men hvor der stadig er videnskabelig usikkerhed, kan der vedtages sådanne midlertidige risikostyringsforanstaltninger, som er nødvendige for at sikre det høje sundhedsbeskyttelsesniveau, som Fællesskabet ønsker, medens det afventes, at der fremskaffes yderligere videnskabelige oplysninger med henblik på en mere fuldstændig risikovurdering.

2. Foranstaltninger vedtaget i henhold til stk. 1 må ikke være mere vidtgående end nødvendigt og ikke hindre handelen mere end nødvendigt for at sikre det høje sundhedsbeskyttelsesniveau, som Fællesskabet ønsker, idet der tages hensyn til, hvad der er teknisk og økonomisk muligt og andre legitime aspekter i den pågældende situation. En revurdering af sådanne foranstaltninger foretages inden for en rimelig tid under hensyn til arten af den risiko, der er konstateret for liv eller sundhed, og den type videnskabelige oplysninger, der er nødvendige for, at der kan ske en afklaring af den videnskabelige usikkerhed, og for at der kan foretages en mere omfattende risikovurdering.«

Som udgangspunkt skal enhver vurdering af farer og risici fremover foretages af Den Europæiske Fødevarer sikkerhedsautoritet. Dette vil sikre en ensartet vurdering af farer og risici i alle medlemsstaterne, og sikre at der ikke opstår handelshindringer imellem medlemsstaterne som følge af en forskellig fortolkning af forsigtighedsprincippet.

Det fremgår af fødevarerforordningen, at der ved fare forstås den potentielle sundhedsskadelige virkning, der kan være forbundet med biologisk, kemisk